

Нестеров Євген Михайлович

Інженер, фахівець у сфері газопостачання та газифікації, управлінець

Народився 7 червня 1938 р. у м. Харків.

У 1958 р. закінчив сандтехнічний факультет Харківського технікуму промислового та цивільного будівництва та, як один із кращих випускників, без іспитів був зарахований на факультет теплогазопостачання, вентиляції і кондиціонування Харківського інженерно-будівельного інституту.

У 1958 р. Євген Михайлович розпочав свій трудовий шлях у будівельному управлінні № 541, яке займалося газифікацією, та пройшов шлях комплектувальника і майстра.

У 1960 р. отримав направлення до м. Запоріжжя, де разом з іншими спеціалістами галузі займався газифікацією житлового району. Наступного року він брав участь у газифікації житлових об'єктів Сумської області (м. Шостка), а в 1962 р. — об'єктів у м. Суми. Для пришвидшення процесу газифікації

Є. М. Нестеров ініціював спорудження на магістральному газопроводі великої кількості відгалужень і газорозподільних станцій.

У 1962 р. Євген Михайлович був призначений на посаду старшого виконроба, а в 1969 р. — начальника Сумської обласної газотехнічної інспекції. Протягом 1972–1999 рр. він очолював об'єднання «Сумигаз». У 1999 р. став заступником начальника управління з кадрів і соціальних питань, а в 2001 р. — начальником навчального пункту підготовки кадрів ВАТ «Сумигаз».

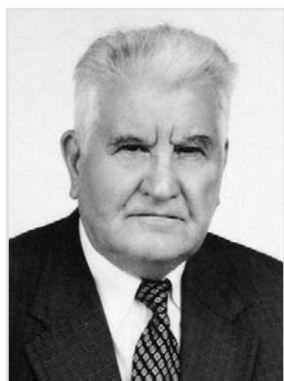
Працюючи у ВАТ «Сумигаз», Є. М. Нестеров зробив вагомий внесок у газифікацію м. Суми та Сумської області. Під його керівництвом було прокладено, зокрема розподільне кільце у м. Суми, газопроводи до ПАТ «Сумхімпром», смт Краснопілля, низку газорозподільних станцій у м. Суми, споруджено інші об'єкти.

Після виходу на пенсію з 2009 р. працює на посаді майстра-наставника у відділі наукового розвитку та енергоощадних технологій.

За його участю у м. Суми була побудована газорозподільна станція, споруджені газопроводи з поліетиленових труб, встановлені будинкові регулятори тиску газу. Замість профілактики він запроваджував прогресивну технологію технічного обслуговування будинкових систем газозабезпечення.

Євген Нестеров неодноразово був депутатом Сумської обласної ради.

У 1991 р. був удостоєний почесного звання «Заслужений будівельник Української РСР». Нагороджений медаллю «Ветеран праці» та іншими галузевими відзнаками.

Носко Степан Якович

Гірничий інженер, фахівець із буріння нафтогазових свердловин, управлінець

Народився 10 січня 1926 р. в с. Чернігівка Альшеївського району (Башкирія) у багатодітній родині переселенців з України.

У 1945 р. закінчив Ішимбайський нафтовий технікум, а в 1970 р. — Івано-Франківський інститут нафти і газу.

У 1952 р. С. Я. Носко став керівником Надвірнянської нафторозвідки об'єднання «Укрнафта». З 1958 до 1970 р. очолював Болехівську КРБ. Він налагодив роботу цієї організації, об'єднавши молодих спеціалістів — майбутній резерв кадрів для нафтогазовидобувних підприємств Західної України. У 1968 р. саме цьому колективу Міністерство нафтової промисловості СРСР доручило побудувати надглибоку свердловину Шевченкове-1 (її глибина в результаті досягла 7500 м).

У 1973 р. Степана Яковича перевели у Красноград на посаду начальника Харківського управління бурових робіт (після реорганізації — ВО з буріння «Укрбургаз»). Він очолював його близько 15 років. До складу об'єднання входили Хрестищенське, Шебелинське, Полтавське і Стрийське управління бурових

робіт, а також транспортні підприємства та вишкомонтажна контора. Працювали на Хрестищенському, Шебелинському, Машівському, Мелехівському, Залужанському й ін. родовищах, вели роботи на підземних сховищах газу, що мало велике значення для забезпечення і регулювання газопостачання як України, так і всієї Європи. Саме з відкриттям і освоєнням одного з найпотужніших газових родовищ України — Хрестищенського — пов'язаний розквіт м. Красноград.

У 1981 р. почалося освоєння газових родовищ Півночі Радянського Союзу і ВО «Укрбургаз» долучилося до прискореного розбурювання найпотужнішого у той час у світі Уренгойського газоконденсатного родовища. У м. Новий Уренгой була організована експедиція, а згодом — Красноградське управління бурових робіт із виробничою базою, житловим комплексом, інфраструктурою. Участь у розробці родовища взяли 4500 українських спеціалістів нафтогазовидобувної галузі. Працювати доводилося за екстремально низьких температур.

Степан Якович, крім вирішення виробничих питань, опікувався соціальними проблемами колективу. За період його керівництва зведено багато житлових будинків, дитячі садки, засновано Будинок техніки, розвивалася промислова база.

У 1985 р. колектив очолюваного С. Я. Носком виробничого об'єднання «Укрбургаз» отримав орден Трудового Червоного Прапора. Підприємство двічі було на Дошці пошани ВДНГ СРСР.

Загальний трудовий стаж Степана Яковича — 58 років, 27 з яких — на керівних посадах.

Нагороджений орденами «Знак Пошани», Трудового Червоного Прапора, Жовтневої революції, «За заслуги» III ст., Почесною грамотою Президії ВР УРСР. Він — почесний працівник газової промисловості.

Помер 29 квітня 2010 р.